

канъ ардалъ, пепель и соль. Да му ся туря клистирь (тулумбъ) съ водъ и оцетъ.

На слѣничасалый чловѣкъ — да ся туря на главъ-тѣ му мѣхуръ или торбичка отъ мушамъ наплъненъ съ ситенъ дребенъ ледъ; или да му ся полива глава-та съ студенъ водъ; а подъ лъжичкѣ-тѣ да му ся туря ардалъ.

Замръзнулый чловѣкъ не трѣбова да ся има всякога за мрътавъ, заштото чясто ся случова замръзнули-ти да ся само примрѣли отъ студъ, и затова могатъ да ся съживятъ. Такъвъ чловѣкъ не трѣбова да ся внася отъ еднажъ на топло мѣсто, и, кога ся прѣнася, трѣбова да ся глѣда да му ся не строши нѣкой члѣнъ, да ся прѣнесе въ хладнѣ стаи и скоро да ся вѣка лѣкаръ, за да го свѣсти съ постѣпенно сгрѣваніе. Така, най-много, ако му ся духа въ уста-та студенъ въздухъ, може да ся съживи.

Ударенъ отъ незгорѣли свѣглишта — трѣбова да ся изнесе на чистъ въздухъ, да ся съблече и да му ся залива глава-та лице-то и лъжичка-та съ студенъ водъ, да му ся растрива всичко-то тѣло съ ракинъ или съ спиртъ, да му ся тури клистирь отъ водъ съ оцетъ или соль; да му ся дава да мирише нишадѣренъ спиртъ или оцетъ, а въ грѣды-ты му да ся духа прѣзъ уста-та чистъ въздухъ. Ако ли му ся е зачрѣвенило лице-то, може да му ся турятъ нѣколко пивавици на дѣното (уторакъ-тѣ). Ако ли такъвъ болнъ